

Žaloba podaná dne 24. ledna 2011 — Aecops v. Komise**(Věc T-52/11)**

(2011/C 139/38)

*Jednací jazyk: portugalsština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: AECOPS — Associação de Empresas de Construção, Obras Públicas e Serviços (Lisabon, Portugalsko) (zástupci: J. da Cruz Vilaça a L. Pinto Monteiro, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— v souladu s článkem 263 SFEU zrušil rozhodnutí Komise ze dne 27. října 2010 ve věci 89 0979 P3, jímž se částka finanční pomoci schválené rozhodnutím Komise K(89) 0570 ze dne 22. března 1989 snižuje na 426 070 portugalských escud a jímž se zároveň ukládá vrácení částky 14 430,02 eur.

— uložil Evropské komisi, aby nesla vlastní náklady řízení a nahradila náklady řízení žalobkyně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vychází z překročení přiměřené lhůty pro přijetí rozhodnutí, což zahrnuje:

— promlčení lhůty pro zahájení řízení: žalobkyně se domnívá, že napadené rozhodnutí bylo přijato po uplynutí promlčecí doby čtyř let stanovené článkem 3 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství. I kdyby se mimoto případně prokázalo, že došlo k přerušení této promlčecí lhůty, její délka každopádně překročila dvojnásobek promlčecí doby, aniž bylo přijato jakékoli rozhodnutí podle čl. 3 odst. 1 čtvrtého pododstavce uvedeného nařízení. Jelikož došlo k promlčení předmětného práva, je třeba napadené rozhodnutí považovat za nezákonné a nevykonatelné;

— porušení zásady právní jistoty: žalobkyně se domnívá, že skutečnost, že Komise od okamžiku, kdy došlo k namítaným nesrovnalostem, do okamžiku přijetí konečného rozhodnutí nechala uplynout více než dvacet let, představuje porušení zásady právní jistoty. Podle této

základní zásady právního řádu Evropské unie má každý právo na to, aby jeho záležitosti byly orgány Unie řešeny v přiměřené lhůtě;

— porušení práva na obhajobu: žalobkyně se domnívá, že došlo k porušení jejího práva na obhajobu, neboť skutečnost, že od okamžiku, kdy došlo k namítaným nesrovnalostem, do okamžiku přijetí konečného rozhodnutí uplynulo více než dvacet let, jí znemožnila vyjádřit se včas, tedy v době, kdy ještě disponovala dokumenty, jimiž by bylo možné odůvodnit výdaje, na něž podle Komise nelze poskytnout příspěvek.

2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení: žalobkyně se domnívá, že napadené rozhodnutí nesplňuje požadavky, které na odůvodnění klade článek 296 SFEU. Napadené rozhodnutí totiž neuvádí, byť stručně, důvody, které vedly ke snížení finanční pomoci poskytnuté z Evropského sociálního fondu; ani v dopise Instituto de Gestão do Fundo Social Europeu, jímž bylo napadené rozhodnutí žalobkyni sděleno, nejsou smysluplně uvedeny důvody pro snížení pomoci ani to, na které výdaje lze a na které nelze poskytnout příspěvek. Podle žalobkyně by i uvedené nedostatky odůvodnění měly Tribunál vést ke zrušení napadeného rozhodnutí.

Žaloba podaná dne 24. ledna 2011 — Aecops v. Komise**(Věc T-53/11)**

(2011/C 139/39)

*Jednací jazyk: portugalsština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: AECOPS — Associação de Empresas de Construção, Obras Públicas e Serviços (Lisabon, Portugalsko) (zástupci: J. da Cruz Vilaça a L. Pinto Monteiro, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— v souladu s článkem 263 SFEU zrušil rozhodnutí Komise ze dne 27. října 2010 ve věci 89 0771 P1, jímž se částka finanční pomoci schválené rozhodnutím Komise K(89) 0570 ze dne 22. března 1989 snižuje na 48 504 201 portugalských escud a jímž se zároveň ukládá vrácení částky 628 880,97 eur.

— uložil Evropské komisi, aby nesla vlastní náklady řízení a nahradila náklady řízení žalobkyně.